SZENT IMRE ÉRTESÍTŐ

(96/424-443; Fax: 96/525-735
2008. november www.szentimre.plebania.hu **138. szám**
Email: plebaniagyor@sztimre.t-online.hu

Mindenszentek

November 1-jén, szombaton a szentmisék rendje:
de. ½ 8, 10 óra és este 6 óra, utána halottakért végzett esti ájtatosság.

Halottak napja

November 2-án, vasárnap a templomban a szentmisék vasárnapi rend szerint lesznek: de. ½ 8, ¾ 9, 10 óra,
½ 12 és este 6 óra.
Az altemplomban reggel 9-kor, az urnakertben pedig délután 4 órakor tartunk szentmisét és utána megáldjuk a sírhelyeket.

Szent Imre ünnepe

November 4-én, este 6-kor előesti szentmise lesz Szent Imre tiszteletére, majd ezt követi a Matutínum. Ezen az estén a Szeminárium kispapjai is velünk ünnepelnek.
Az ünnepi szentmisén a főcelebráns ***Vereczkey Tamás*** spirituális atya lesz, a szentbeszédet ***Egresits Ferenc*** rektor atya mondja.
November 5-én, szerdán, egész napos Szentségimádás lesz templomunkban. Reggel 7 órakor szentmise, majd ünnepélyesen kihelyezzük az Oltáriszentséget. Este ¾ 6 órakor lesz a Szentségeltétel, ezt követi 6 órakor a szentmise, melyet ***Csóka Gáspár OSB atya*** mutat be.

Ifjúsági találkozó

November 8-án, szombaton szeretettel várjuk a győri fiatalokat egész napos ifjúsági találkozóra.
Érkezés és regisztráció 9 órától, majd a nap folyamán előadások, játékok és kiscsoportos beszélgetések lesznek, amit este 6 órakor püspöki szentmise zár le. Szeretettel várjuk a fiatalokat 14 éves kortól.

Elsőpéntek

Az elsőpéntekes betegeket **november 7**-én látogatjuk.

Az altemplom és az urnakert ünnepi nyitvatartása

Október 31-től november 9-ig az altemplom és az urnakert reggel 7-től este 8-ig tart nyitva.

Krisztus Király vasárnapja

Szeretettel hívunk mindenkit, az egyházi évet lezáró Szentségimádásra **november 22**-én, szombaton, az esti szentmise után. Az Oltáriszentség jelenlétében felajánljuk egyházközségünket, családjainkat Jézus Szentséges Szívének.

November 23-án, Krisztus Király vasárnapján a délelőtt 10 órakor kezdődő szentmisében kerül sor az új ministránsok beöltözésére.
Este a 6 órai szentmise után a Sani Singers énekel!

Lectio divina

November 29-én, szombaton este 7 órakor várjuk ismét a testvéreket a Szentírás imádságos olvasására, melynek témája: *„Mindannyian az ő teljességéből részesültünk…”* (Jn 1,1-18) A *lectio divina*-t ez alkalommal ***Tájmel Antal*** csornai plébános atya tartja.

Latin mise

November 30-án a délelőtt 10 órakor kezdődő szentmisét latin nyelven imádkozzuk.

Advent

November 30-án lesz Advent 1. vasárnapja. Az első gyertyagyújtást **november 29**-én, szombaton, este 6 órakor tartjuk.

<u>Előretekintés decemberre</u>

Rorate

A hajnali szentmisék, december 1-től, hétfőtől minden reggel 6 órakor kezdődnek.

Elsőpéntek

Az elsőpéntekes betegeket december 5-én látogatjuk.

Szent Miklós ünnepe

December 6-án a rorate görögkatolikus szentmise lesz, melyet ***Tóth András*** parókus mutat be.

Szent Ambrus püspök könyvéből, amelyet testvérének haláláról írt

Haljunk meg Krisztussal, hogy vele éljünk!

Látjuk, hogy egyrészt a halál nyereség, másrészt pedig az élet büntetés. Ezért mondja Pál is: *Számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség* (Fil l, 21). Kicsoda Krisztus, ha nem a test halála és a lélek élete? Ezért haljunk meg vele, hogy vele együtt éljünk! Akarjunk mindennap így meghalni, és tényleg haljunk is meg így, hogy lelkünk a halál által el tudjon szakadni a testi vágyaktól, és a halál képét öltse magára oly magasságokba emelkedve, ahová már nem érhetnek fel a földi szenvedélyek, és nem is tudják már a lelket beszennyezni. A test törvénye ugyanis a lélek törvénye ellen tusakodik, és bűnbe is viszi a lelket. De mi erre az orvosság? *Ki vált meg e halálra szánt testtől? Az Isten kegyelme Jézus Krisztus, a mi Urunk által* (Róm 7, 24).

Van tehát orvosunk, használjuk is az orvosságát. A mi orvosságunk Krisztus kegyelme, és a mi testünk ez a halálra szánt test. Tehát szakadjunk el a testtől, de ne szakadjunk el Krisztustól. Bár testben élünk, mégse kövessük a test kívánságait, ne mondjunk le a természet jogairól, de becsüljük többre a kegyelmi adományokat.

Mi többre van még szükség? Egynek a halála megváltotta az egész világot. Krisztus nem halhatott volna meg, ha ő nem akarja. Ám ő nem akart a haláltól menekülni, és minket sem tudott volna semmi mással jobban megmenteni, mint éppen halálával, így tehát az Ő halála mindenki élete lett. Halála jegyét hordozzuk magunkon, halálát hirdetjük imádságunkban, azt magasztaljuk áldozatbemutatásunkban. Az ő halála győzelem, az ő halála szentség, az ő halála minden évben a világ főünnepe.

Mit mondjunk még a halálról, amikor isteni példa mutatja nekünk, hogy csak a halál szerezte meg a halhatatlanságot, és csak a halál váltott meg minket a haláltól? Nem kell tehát gyászolnunk azt a halált, amely mindnyájunk üdvösségét hozta. Nem kell menekülnünk attól a haláltól, amelyet Isten Fia sem tartott magához méltatlannak, és nem is került el.

A halál nem tartozott hozzá természetünkhöz, hanem a természet ellen van. Isten nem rendelte el kezdettől fogva a halált, hanem gyógyszerül adta. Az embert kötelességszegése miatt sújtotta a mindennapi fáradságos munka büntetése, és a kibírhatatlan fájdalom kezdte szerencsétlenné tenni életét. Úgy kellett véget vetnie e bajoknak, hogy a halál állítsa helyre, amit az élet elveszített. Ha a kegyelem nem segítene, a halhatatlanság inkább teher lenne, mint előny.
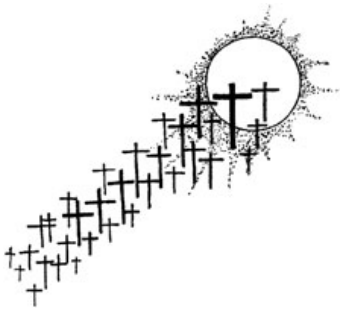
A léleknek ezért már kötelessége elkerülni a görbe életutat, a földi test szennyét, és a mennyei kincsre kell törekednie, bár csak a szenteknek osztályrésze, hogy Isten színe elé jussanak, és mintegy hárfaszó mellett dicsérjék őt, amint a prófétai szóból tudjuk:
Nagy és csodálatos minden műved, mindenható Urunk, Istenünk. Igazságosak és igazak útjaid, nemzetek Királya! Ki ne félne, tisztelne téged, Urunk, ki ne dicsérné nevedet? Egyedül csak te vagy a Szent, eljön minden nemzet, és színed elé borul (Jel 15, 3-4), hogy lássa a te menyegződet is, ó, Jézus, amikor a mindenség öröméneke közben a földről az égbe vezetik a menyasszonyt, aki már nem a világ lekötelezettje, hanem teljesen a léleké, hiszen *hozzád jut el minden ember* (vö. Zsolt 64, 3).